

Infasurat cu o bentita portocalie pe care scrie "Best seller de Cucuietii din Deal", volumul de povestiri - 11 la numar - iti indica de la inceput faptul ca autoarea are un dezvoltat simt al umorului si al autoironiei, impresie care se cristalizeaza in cuvantul introductiv. Parcurgand apoi povestirile, unele de cateva pagini, altele mai ample, ai prilejul si sa te induiosezi, si sa te intristezi si sa te infurii. Dar si sa razi cu lacrimi - cel putin, mie asa mi s-a intamplat cand am citit povestirea care da titlul cartii. Nu ca restul n-ar avea in ele macar o cantitate mica de umor sau de ironie muscatoare.

Navigand printre subiecte care cuprind intamplari functionaresti din vremea comunismului, secvente tragice sau amuzante din interiorul unor familii, viata in provincie si viata "la capitala", singuratatea dureroasa a batranetii, dramele unor sotii nefericite sau metehnele diversilor indivizi, Carmen Musat-Coman te conduce cu abilitate - si, de cele mai multe ori, cu zeflemeaua la purtator - printre situatii in care te regasesti, te-ai regasit candva sau de care cu siguranta ai auzit vorbindu-se: cate dintre voi, femeile neacasatorite trecute de 25 de ani, nu ati auzit (pana v-ati saturat) placa "Da' tu cand te mariti"? Cati dintre cei care locuiti la bloc nu aveti un vecin care da muzica tare in toiul noptii? Si cine nu are in neam macar o "oaie neagra"?

O sa va placa volumul "Cum s-a facut de-am ramas fata batrana" si pentru ca autoarea are un stil foarte frumos de a povesti in scris, fara constructii fortate si rigide, ci cu o naturalete de invidiat. Si nu, Carmen Musat-Coman nu a ramas fata batrana, in caz ca va intrebatii! :)

Later edit: la sugestia Marelui Han, iata si un fragment din carte.

"Fata batrana", acostata de doua tiganci in tren, o lasa pe una dintre ele sa ii faca vraji.

"Mainile i se miscau repede, repede, carpa rosie se agita si ea, sub forta cuvintelor, si, dupa o vreme, tigancă deschise ochii si zise:

-Asa! E gata, din partea mea. Sa stii ca ai avut cununiile legate, cineva te uraste de moarte, vreo rivala, dar acum s-a terminat cu puterea ei, te-am dezlegat. A fost greu, tare greu, ca erau legate mult si le-a legat cineva cu magie neagra. Ce mai trebuie matale sa faci, si neaparat, ca altminteri nu se implineste, e sa iei carpa asta si o tii colea, in san - si facu gestul de a-mi baga somoiogul in bluza, dar m-am tras la timp - pana diseara la 6. Diseara, la 6 fix, te duci la veceu si te pisi pe banii astia legati in carpa."

Imi indesa in mana carpa rosie, moment in care tigancă tanara ii zise, sperziata aproape:

-Fa, dar nu trebuia, fa, sa coboram acilisea? Fir-ai a dracului cu descantecul tau, ca treceam de gara..."

Autor: Cristina Mitrea

Sursa: 4arte.ro